

a magyar nép mulattató képes ujsága.

II. ÉVFOLYAM. Megjelenik vasárnap. Ára 3 hóra 1 frt, 50 kr.	Az előfizetési pénz a kiadó-hivatalba Magyar-utcza 1-ső szám alá küldendő.	Pest, junius 14. 1868. 24. szám.	Gyüjtőknek öt előfizető után tiszteletpéldány jár.	SZERKESZTŐI IRODA: Magyarutcza 1. sz. ide küldendő mindenféle kézirat mely Ludas Matyinak van szánva.

Pár szó a t. olvasóhoz,

A „Ludas Matyi ideiglenes szerkesztőjét Csorba Ákos urat Vinga-Mező városa főjegyzőjeül elválasztván, hogy a Matyi csorbát ne szenvedjen, ezennel tudatom: miszerint a további felelős szerkesztőséget fogságom alatt Bényey István elvtársnak adtam át.

Pest junius 14. 1868.

Mészáros Károly,
a Ludas Matyi kiadótulajdonosa.

A panszlávok szerény kivánata.

előadja egyik képviselőjük az országgyülésen.

Sak in izs itt vagyom szepessigbul,
Kipviselő s dolegatyus Bicsbul.
Teli van mind kit bocskorom szára...
Kirelmekkel Urbanok szamara!

Nye kivanunk sokat, sak **tiz** megyit; —
Karpatushoz **Tatra Matra** hegyit.
Hernad, Poprad, Sajó Tisza mente...
Zorszagunknak riszecskéje lenne;

Külön lobogocskat három szinvel —
Sak a züldjit felcserilve kikvel,
Nyulcz minisztert russz Akademiat...
Kis czarocskat... zatraczenyi... vivat.!

Eredeti levelek.

LXIX.

Kedves czimborám Matyi!

Azt gondoltad már uyyi komám, hogy el vitt valami alkotmányos ördög, hogy oly régóta nem irtam? hjaj pajtás! erős sorom vót mostanába; — olvastam, tanultam mindenfélét, a miből csak az ember ki péczézheti, hogy hányadán vagyunk; de legerősebben olvasgattam az ujságot, abból tanultam meg ecsém, hogy még most is ugy hijják a nimet gyenerálisok a honvédeket, hogy ribilliós katona, oszt ebből meg azt tanultam, hogy hát most is nagyobb ur még a nimet katona még Andrássy goróf fü hadügyminiszternél is.

Már pedig csak annyit mondok én pajtás! hogy hát tisztelem becsülöm azt a nimet katonát

Mellékelve: Ludas Matyi s a Népszava előfizetési felhivása.

addig a meddig dukál, de teremtüttse ha én rajtam állana, majd megmutatnám neki, hogy miféle fán terem az a móres.

Láddi pajtás, most is a Szabolcs vármegyei gyülésen, jobbról balról került elő a sok panasz, hogy egyik embert meglövi a katona, a másikat meg össze vissza kaszabolja avval a feki nagy karddal, oszt hát nincs a ki parancsoljék neki. — Nem avval a feki vámmal meg adóval kík ott az uraknak bajolni, hanem az ilyennel ni, mert hát biz ecsém ha a quóta mellé még a katona is rá kap a szegény emberre, oszt lelövi mint a verebet, megeheti a feki a világot füszerszám nékül is.

Lásd pajtás! azóta mióta nem irtam neked hát még olyan furcsa dolog is történt, hogy még a szüröm ujját is megvizitálták a Magyar Ujság 199-dik számair. Tüvé tesz a mi királyi fiskáriusunk mindent, a Kossuth tekintetes uram leveléir, — uram teremtőm, milyen filink is az ember, hogy egy kis papirostúl meg tintától igy felzaklatja magának a vírit?

Még az is furcsa historia ám pajtás, hogy Bécsben a nimetek kimondták áperté, hogy prankótok, nincs pínz, a papiros pinznek bezzeg lesz most dögi, na de hát hisz ugy is egy a becse, mig rongy kapcza, addig ordinárébb, ha papirosat csinálnak belőle oszt megtömpölyözik, hummi csuda bogarat pingálnak rá akkor meg pénzzé válik, gondolja magába a ki az ilyet fundálja, bolondnak fa pinz is jó.

Na pajtás! olvastam már iletembe sok minden féle bolond históriját meg ujságot, hanem még olyan türülvágott feki jószágot mint az Esti Lap, nem ettem; olyan ez ecsém mint a lebujba lakó fehér személy, csak nyelvel, a ki fizet neki ahoz szegődik, árulja magát minden embernek, oszt olyan bolondokat beszíl níha, hogy szinte megszánja az ember, és a legbecsületesebb emberekre haragszik hát legjobban. — Na de az ilyen is kell lásd pajtás! hogy legalább megutálhassa az ember a galádságot, oszt a kí megirja jó lesz beáztatní pálinkába, hogy meg maradjik mustrának a mostani világ maradékának.

Hát azt halottad í már pajtás! hogy a zsidó disznóból egész nyomtatott historiát csinált Telegdi uram Debreczenben, — két garasír adnak belőle egy porcziót — na pajtás! még csak ilyen história kellett, hogy utóljára rá kapassák a tudatlan embert a szína evésre, pinzír bolondítani a nípet nem szabadelvü dolog, osztán még olyan versbe van írva mint valami bucsujáró ének.

Ilyenekről írok már én neked ezután czimborám csak, feltettem magamban, hogy ezután nem szólok az ország dolgába, hisz ugy se tart ez a közösügyes állapot tovább, csak addíg, mig vége nem lesz.

Czimborád Karakán Marczi!

LXX.

Kedves barátom Ludas Matyi!

Miután Ráth Károly uram ő kegyelme — tekintve a nagy h ő s é g e t nagy kegyesen hüvösre tétetett — s hogy ottan meg ne unnád magad, fölmentett lapjaid szerkesztésétől s miután te azon meggyőződésből indulva ki, hogy a csalánba nem üt a s a j t ó p e r, engem szóllitál föl e szép de kényes állásra, s miután én — élve a példaszóval „k ö n n y ü K a t á t t á n c z b a v i n n i, k i v á l t h a m a g á n a k i s k e d v e v a n“ — felhivásodnak engedve — mielőtt lapjaid szerkesztését átvettem, megirtam végrendeletemet.

Szinte látom, hogy kiadói képed elijedve nyulik meg e szónál, mondván: szent Kleofás! hisz ez az ember tovább készül a kóternál. Hja barátom! esendő az ember mint a famacska, s nincs orrunkra irva a jövő, de még a holnap titka sem; továbbá a ki — — mint én — egész világa a szinpadtól, — ha csak egy időre is — bucsut vesz csak azért, hogy zászlódat fenn lobogtassa: annak tisztába kell jönnie magával; számba kell venni az eshetőségeket.

Halld tehát a végrendeletet, melynek végrehajtásával téged bizlak meg.

Egész vagyonom mintegy száz iv papir — de nem bankó, ha az volna kiváltanálak, — hanem diósgyöri papir, teleirva mindenféle tarkabarka gondolattal ékes rithmusok és laposgutás stylusokba szedve, jelenetekre osztva s hogy M o l n á r u l mondjam: s z i n p a d r a scenirozva; szóval szindarabok ezek, minden faj és nemből, a legtágosabb értelemben A-tól bis Z ig.

E napvilágot nem látott s lámpalázt sovárgott klassikai, plasztikai, komikai és mimikai müvek közül hagyok a n e m z e t i s z i n h á z n a k e g y o p p e r e t t e t, melynek kiállitása c s a k 40 ezer forintba, és egy drámát melynek beállitása körülbelöl 40 krajczárba kerül. A c o n s e r v a t o r i u m n a k egy regényes balettet, hogy a szinmüvészetet ne csak elméletileg, hanem gyakorlatilag is gyakorolhassák mágnásaink. A p e s t v á r o s i n é m e t s z i n h á z n a k egy olympi czirkusz stükköt, pókháló kostümökkel, a „szép Helénák“ felejthetlen nivóján állót; a b u d a i n é p s z i n h á z n a k egy tragédiát „H a z a f i s á g a n e m z e t i s é g n e k“ 10 évig tartó fájdalmas mü Pálffi Sennyei-féle változatokkal, üres házakkal, szegény szinészek végtelelen sohajával egyetemben.

Latabárnak egy operát, Folinusznak egy vigjátékot, a debreczeni müvezetőnek egy possét, Fehérvárinak egy bohózatot, Erdélyinek egy dramolettet, a többi apróbb direktornak egy népszinmüvet. Expediáld tehát a Ludas Matyival, de kérlek a postát fizesd ki, mert különben félek — hogy nem kapják meg. Barátod

Bolond Istók.

Komám Matyi de Ludas!

Miután Árt Károly ur 600 frtig megkoppasztatott s a numero 7-be deportáltattatott: elhatároztam, hogy fogságod kinjait enyhitendő, minden héten meglátogatlak.

Fél napot le ül, felet dolgozik, s felet sétál érted barátod

Bolond Istók.

Pattantyúk.

Szolnok megye hatósága hivatalos levelet küldött a t. v . . . i elöljárósághoz, hogy a demokratákat mint kormány ellen lázzitó egyéneket s z e m m e l tartsák.

A biró aztán szinte hivatalos uton azon kérdést intézte a nemes vármegye hatóságához, ha vajjon árpa vagy buza s z e m m e l-e?

A pestkerületi sajtóbiróság előtt jelenleg van vagy 50 per becsület-sértés miatt folyamatban.

No csak vériben áll a magyarnak a processuskodás, mikor aztán már a mennyei jussát is elperelte s nincs több mit keresnie, kapja sajtópört kezd s keresi a b e c s ü l e t é t.

Mikor a mi derék menekültjeink hazakerültek, elénekelhettük velük együtt a 213-ik dicséret 1 ső versét. Később a LXXIX-ik zsoltárt, most pedig már csak a III-ik zsoltárt, — hanem hiszen vigasztalásul szolgálhat még az I-ső zsoltár is valaha.

Valami M a l o n y a i nevezetü adó hivatalnok megszökött 8000 ft. értékü stemplivel. E már aztán magát igazán m e g b é l y e g e z t e.

A szerencsétlen alkalmasint Kerkápolytól hallgatta a philosophiát s igy okoskodott:

„Én m a—L o n y a i vagyok, tehát jogomban áll állami jószágokat k e z e l n i. Jaj de csak m a vagyok l ó n y a i, ha tehát azokat tovább is akarom k e z e l n i, holnapig megkell ugranom.“

A pesti vizvezetéki társulat felhivást intézett Komócsi urhoz a költőhöz hogy e vállalatot pártfogolja gyakori verselményeivel

Bismark és Napoleon egy időben voltak mostanában betegek. Bismark meghült, mert nagy hidegség van mostanába körülötte; Napoleon meg napszurást kapott, mert melegek járnak Párisban. Egy helyt hideg más helyt meleg — na bezzeg minállunk meg ködös az idő, itt legalább érnek a tökök.

Párisból irják, hogy ott borzasztó meleg napok vannak. Erre egy jó vérü német sógor ezt a megjegyzést tette: „und wenn erst die H u n d s t ä g e kommen“ pedig lesz is a még ott is, itt is minállunk.

A Pesti Napló irgalmatlanul lamentál, hogy midőn Gorove miniszter ur tisztei usztatni akarták a birkákat . . a nép, miért miért nem? széthányta'az usztató készületeket.

Gorove ur a porosz vám és kereskedelmi szerződésbe is beakarta usztatni Magyarországot . . a majoritás már hajlandó is lett volna rá, hanem a minoritás azt mondta, nem uszunk s igy Gorove urnak sehogy se sikerül az u s z t a t á s.

Csodálatos gunyja a sorsnak, hogy közelebb a pesti uj épületben (Neu Gebaude) is tüz ütött ki, hanem csakhamar eloltották.

Hejh a 49 és 50-es években sok honfinak nemes tüzét k i o l t o t t á k ebben az uj épületben.

Mindig panaszkodunk, hogy nincsenek magyar ügynökségeink külföldön s most sül ki, hogy nem csak magyar de még s z é k e l y ügynökség is van Konstantinápolyban. Ott vannak báró Vecsera meg Kviatkovszky derék hazánkfiai! mint a külkereskedelem ügynökei, kik a s z é k e l y i f j u l á n y o k e l á r u s i t h a t á s á t ugyan csak erélyesen védelmezik. H á t e z n e m c o n s u l a t?

Csaknem mindennap olvasható a hivatalos lapban hogy ez s ez kanonokság vagy püspökség zsiros jövedelmével egyetemben ennek s annak a vörös terhellős főtisztelendő atyának ajándékoztatott, hogy még fényesebb fogatot s legalább is egy tuczat unoka hugokat tarthasson. De azt nem igen olvashatjuk, hogy a szegény néptanitók sorsán is enyhitene már valamicskét a magas kormány! pedig ezeket a jó isten rendesen egy-egy tuczat törvényes gyermekkel szokta megáldani.

Uram uram! miniszter uram! ezeknek is juttasson már, ha nem is c z i f r a f o g a t r a de legalább k e n y é r r e v a l ó t.

A vidéki elnyomorodott tanitók és szegény parochián kinlódó papok az alkotmányosság kezdetével csak mondogatták önmagukban: no meglássuk, a vallásügy miniszterium mit csinál?

Most aztán kitünt, hogy a bizony k a n o n o k o k a t csinál meg m a j á l i s t.

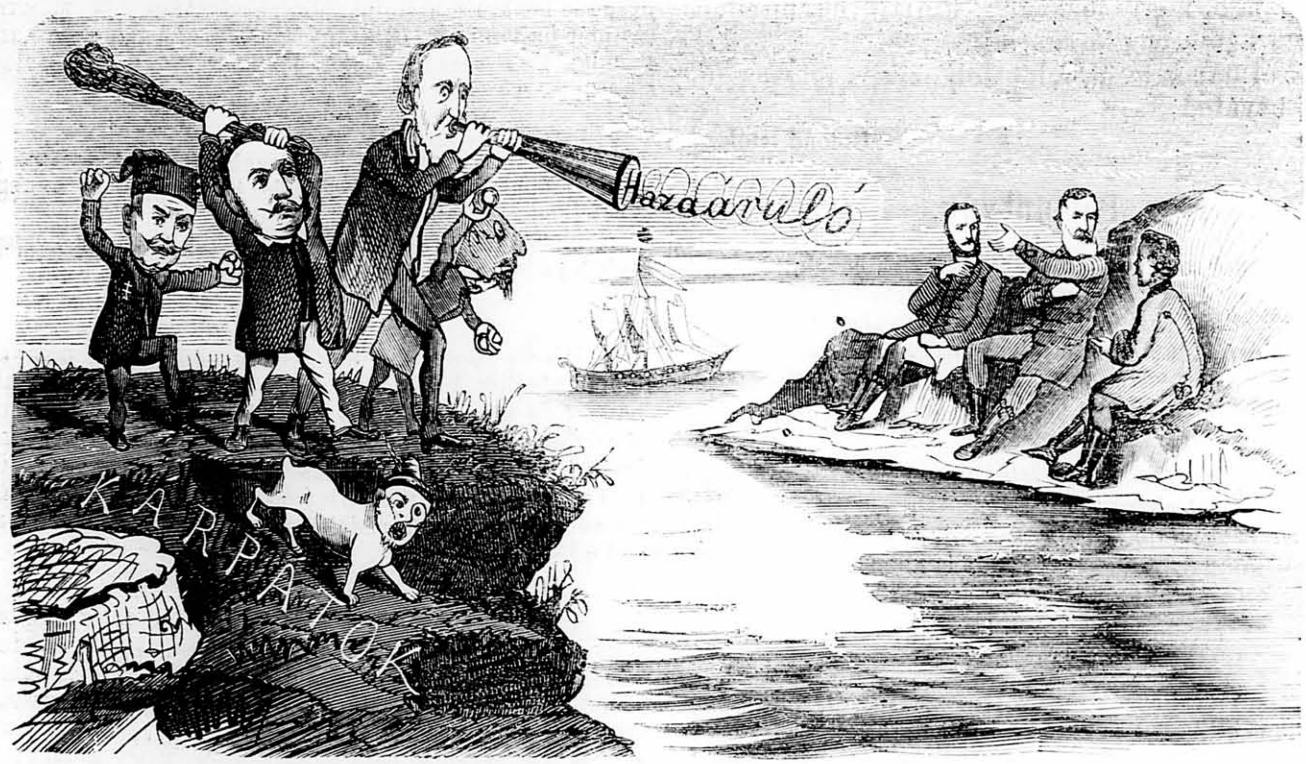
Perczel már felhagyott a körutazással mert bizony nem volt abban egy mákszemnyi haszon sem, — most meg Klapka ur kezdi rá, — de hiába, ugy van már velük az ember, mint mikor a krumplit tálalják fel ötször hatszor az asztalra, oszt utoljára megcsömörlik töle az ember.

Még annyira vagyunk a követválasztáshoz mint Makó Jéruzsálemhez s a Lipótvárosban már is széltére danolják:

„Csigabiga közös iga . . .
Nem kell nekünk Kemény Zsiga!
Mindig piszkos a kabátja —
Görgei most a barátja.

A hon

I.

Ezek a filiszteusok azt gondolják, hogy azáltal mentik meg a hazát, ha Kossuthot uton utfélen rágalmazzák.

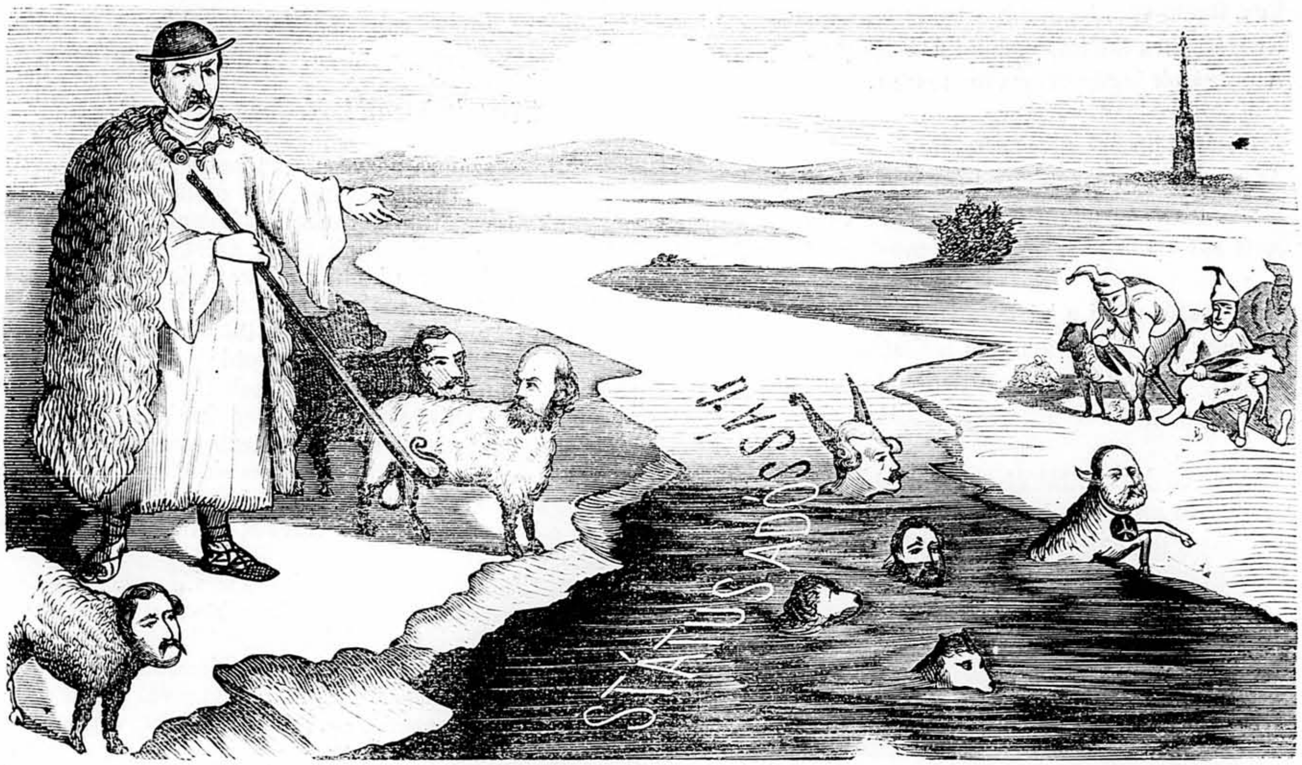
II.

A miniszterium azt hiszi, hogy a haza akkor lesz megmentve, ha kiugrasztván a nyulat a bokorból, a királyi vadásznak lövésre hajtja.

mentők.

III.

Az öreg számadó Ferencz gazda szerint ugy lehet a hazát megmenteni, ha birkáit más nyirja.

IV.

Ludas Matyi szerint pedig csak is igy lehet a hazát megmenteni az o . . . . tól!

A csongrádi basa.

[Történeti rege.]

Tekintetes nemes Csongrád vármegyében,
Egy Bachnál is bakhabb alispán van épen . .
Ki **Hód** tava mellett **mező Vásárhelyen** —
A polgárok jogán erőszakot teszen.

A történet im ez: a vásárhelyiek
Az ország gyüléshez egy kérvényt készitnek —
Hogy sulyos terhüket enyhitni segitsen —
Mert hát e van elég — de hát most hol nincsen?

Mire neszét veszi a buzgó alispán!
Mintegy **tizenöten** lehettek a lisztán;
Hohó... forradalom... mi is lehetne más?
Kossuthot éltetik!! formális lázadás!.

Pandur és drabanttal éjszaka idején
A nyugvó polgárok házára törve mén,
S mind a tizenötöt elfogatja rögtön.
Készen számokra a sötétpiszkos börtön. —

Nincs kegyelem! mi több kezest sem türhete
Hadd pusztuljon háza, vagyona, üzlete,
S elzáratja őket gonosztévök közé...
Szerencse hogy vasba s guzsba nem kötözé.

S felküldé pörüket annugy hevenyébe —
A királyi fiskus Ráth Károly elébe.
Ráth Károly csak nézi... majd fejét csóválja,
Mert a bünt a perben sehogy sem találja.

Visszaküldi tehát, mondván: alispán ur!
Nézzen tovább máskor nézzen az orrántul,
Ne lőjjön efféle Bachnál bachabb bakot,
Bocsássa szabadon a tizenöt rabot.

* * *

Szabad immár szabad mind a tizenöt rab
Meddig voltak csukva? csak is **huszonhét nap.**
Oh drága esküdtszék! mely itélsz felettük ..
Ezt a basáskodót zárasd be helyettük.

A Bachhuszárok Magyarországon.

Ördög tudja honnan vánszorogtak elő?
Mint madárijesztők tán Csaszlau felöl?
Pár strimfli kalucsni... volt a hozományuk...
Két pincs, négy szösz kölyök visított utánuk

Itt oszt urak lettek hivatalba léptek...
Husz éven keresztül rabolták a népet,
Most jól neki hizva várják a penziót
Kidobunk reájuk harmadfél milliót!!

Bolond Istók.

Sopronmegyei deákpárt fölirata Borsszem Jankóhoz.

A sopronmegyei deákpárt Borsszem Jankót egyleti dísztagjává választván, megválasztatását a következő okmányban határozta tudtára adni.

Tisztelt hazafi! Kedves elvbarát!

Mi, — számra nézve ugyan kevés, de hü osztrák érzületben rendithetlen bajnokai a quótaáldott uj alkotmánynak, összejöttünk, s megalakitottuk a sopronmegyei deákpártot. Megalakitottuk pedig azért, hogy az országgyülési baloldal társadalmi rendbontó és veszedelmes nézetei el ne harapózzanak. A mint tudjuk ez ártalmas nézetek oda irányulnak, hogy a 48-iki törvények csorbitatlanul visszaállitassanak. A baloldal ezen törekvéseit ugyan keblünk azon felében, melyben — fájdalom — még magyar érzés lakik, mi is igen kivánatosnak tartanánk nemzetünkre nézve, s hazaárulónak tartjuk azt, ki azokat nem osztaná; — hanem keblünk másik fele, mely egy egységes nagy és hatalmas Osztrákiáért duzzadoz, nem helyeselheti ez elveket s határozottan ellent mond azoknak.

Mi tehát, hogy szivünk két kamrája ellenmondásba ne jöjjön egymással, a deákpártot követni határoztuk el magunkat, mely oly gondviselésszerü bölcseséggel találta kutatta fel az közvetitő utat a két ellenkező ösvény között, ugy hogy a két szivkamara magával is majdnem zavarba jön; az osztrák fél azon tünődvén, vajjon nem ő e a magyar? s a magyar azon: ha nem ő e az osztrák? Legboldogabb állapotnak tartjuk azt, mikor az ember maga felől sem tudja hogy micsoda: osztrák-e vagy magyar? s e szerint igen könnyen hajolhat erre is arra is, a mint a körülmények változnak.

Megalakitottuk a deákpártot azért is, mert szivünk osztrák kamrájának meggyőződése szerint ez a párt alkotmányos törvényeinkből semmit föl nem adott. Ezt ugyan az országgyülési deákpárt maga sem hiszi, hanem mi hisszük azt. Mert azok is, a miket e párt az 48-i törvényekből kitörölt, csakis kitörlések, nem pedig feladások! Ohajtottuk volna, hogy az egész vészes 48-iki törvényhozás eltöröltetett volna, mely a szégyenteljes lázadásra vezette a felbujtogatott magyar nemzetet társnemzeti ellen. Hisszük s ohajtjuk azonban, hogy a közel jövőben el is fog az az egész 48-iki törvény törültetni a föld szinéről. Bár a történelem lapjáról is le lehetne törülni az egész szégyenteljes harczot.

És hogy ez elérettessék, egész befolyásunkat fölfogjuk használni, hogy valamint idáig az ujonnan teremtett jogalap oly államjogokat adott hazánknak, melyeket Mohács óta nem gyakorolt; amaz átkos emlékü év törvényhozásának teljes eltörlése után oly államjogoknak örvendhessünk, a milyennek eleink még Etel közben sem igen örvendettek volna, s maradékaink még ezer év után sem fognak örvendeni.

Ezek a mi elveink, ezek törekvéseink. S miután önt, Deák és Görgey után legnagyobb hazánkfia! ugy tanultuk ismerni, mint a ki ez elvekben és törekvésekben, — habár nem meggyőződésből is, hanem fizetésért — szintén osztozik, annál nagyobbnak tünik fel előttünk önnek hazafiui hervadhatlan érdeme. Mert mi sem könnyebb, mint a meggyőződést követni! Hanem megtagadni azt, ellenkezőt hirdetni azzal, türni szégyent gúnyt megvettetést, s mindezt zsoldért, — ez oly önfeláldozó

hazaszeretet, mely legmélyebb tiszteletünket s hódolatunkat érdemelte ki.

Mindezeknél fogva önt, nagyérdemü hazafi hazánk örök dicsfényében ragyogó felszabaditójával Görgei Arthurral együtt egyletünk disztagjává, Bach és Smerling fájdalommal nélkülözött minisztereket pedig tiszteletbeli tagokká szünni nem akaró lelkes éljenzések között megválasztottuk. Egyuttal elhatároztuk, hogy dicső emlékü Haynau és Strasszer Mátyás emlékszobraira adakozásokat fogunk gyüjteni, s ezeknek közlésére és gyüjtésére önnek becses lapját fölkérjük.

Fogadja igaz osztrák-magyar érzelmektől dagadó kebele, ide csatolt disztagsági oklevelünket legmélyebb tiszteletünk záloga gyanánt, melylyel önnek tisztelt elvbarát, nagy hazánkfia öröklünk.

Kelt. Sopron május 21-én tartott alakuló gyülésünkből.

Az egylet nevében:

Szekérgyártó Geiza *alkalmi jegyző.* **Epaminondas József** *alkalmi elnök.*

Hogy pofozzák az igazságot és az egyenlőségi jogot ebben a boldog közösügyes alkotmányos korszakban?

Ujvidéken gyógyszertárt akarnak felállitani s folyamodik tehát egy volt honvéd okleveles gyógyszerész a kormányhoz a patika jogért de ezt megtagadják szegénytől, mert a városi választók a megyei főorvosnak még pólyába való fiacskáját választották patikárusnak.

Déva-Ványa városa választói pedig magok választanak egy érdemes egyént patikáriusnak, de ettől meg azért tagadják meg a jogot, mert a miniszter ur volt tanuló társának fiát kell oda kinevezni. (Igy lehet ezt olvasni a Magyar Ujságban.) Tehát már a patika jogot is annak adja az ördög, kinek basa a barátja! Jobban is tenné az a honvéd patikás, ha nem törné magát a patika jogért, hanem találna fel valami ujmódi puskaport, a melylyel aztán azt a hires mecenási clubbot szétlehetne robbantani: mert bizony

Árva itten mint a gólya:
Kinek nincsen pártfogója.

Mikor báró Kuhn közöshadügyminiszter ur beperelte Ludas Matyit, szegény tatáron 27 nap alatt elverték a port, holott más közönséges emberek közt e sajtóper legalább is félévig tartott volna.

Ludas Matyi szenvedő beteggé lesz a kóterban, s két városi főorvos bizonyitja, hogy hetenként kétszer **mulhatatlanul** használnia kell a gőzfürdöt, nehogy betegsége nagyobb fokra fejlődjék.

Folyamodik tehát szegény Matyi a sajtóbirósághoz, kormányhatósághoz, szóval fühöz fához hogy adjanak egészsége helyreállitása végett a fürdésre hetenkint csak 12 órai szabadságot is, s e kérvénye **5** hét óta barangol a dicső alkotmányos bürökraczia keze közt ide s tova, melyet már csupa humanitási szempontból 24 óra alatt is ellehetett volna végezni.

Ugy kell neked szegény Matyi! mért nem születtél Kuhn generálisnak? Báró Wenckheim miniszter ő méltósága is majd akkor adja meg a szabadsági időt, mikor már az egészség végkép perdü, s ugy jársz mint az egyszeri katona, ki akkor kapott pardont, mikor már felakasztották.

A vad és szelid disznó.

(Mese.)

A vad és szelid disznó
Egykor összejöttek,
És a vad a szelidhez
Ilyes félét röffent:

„Ej, atyafi! be szépen
Fel vagy te javulva!
Biz hidd el, csupa háj léssz
Kevés idő mulva.

„Oly örömmel nézdellek, —
Gyönyörködöm benned.
Egészen kedvessé tesz
Ez a kerek termet.

„Tudom is: hogy jól élsz te
Gazdag árpás földön,
Nem ugy mint én, ki gyomrom
Csupán — makkal töltöm!

„Kérlek édes czimbora!
Szives barátságbul
Hivj el engem magaddal,
Élelemre társul.“

Mely szavakra a szelid,
Igy válaszolt röktön:
„Jere vad pajtás! éljünk
Ketten a jó földön.

„Jó föld gazdám udvara,
Van ott elég árpa,
Kihizhatunk mind ketten
Elegendő hájra.

„Békén is élhetünk ott, —
Mert bizony nap-estig —
Olykor — olykor az ólat
— Jól reánk rekesztik.“

Ám e szavakra a
Vad elámul, képed, —
S félre állván igy teszi
A bucsu beszédet:

„Isten veled czimbora!
Boldogtalan állat!
Csak élj te jó bőviben
A kedves árpának.

Élj magadra — egyedül —
Én nem leszek társad,
— Isten ments meg ott élni
Hol még ... be is zárnak!

* * *

Gyönyörü a szabadság,
Nélküle nincs élet,
Hol szabadság nem virul,
Ott— jaj! jaj! a népnek!

Gyönyörü a szabadság,
Szép törvények mellett;
Boldog a ki benne él,
Nagy ki érte tettre kél,
Nagy ki érte szenved!

Szittya.

Diskurszus

Iczik szomszéd és **Mihály** gazda között.

Mihály: Ni ni mit kérdek Iczik szomszéd? ha az uzsora törvényt megfogják szüntetni s aztán meg az adóssági fogságot is eltörlik, vajjon kevesebb mágnás fog-e akkor pankrótot csinálni?

Iczik: Nem hallja khend, mert ha az adussági fugságut eltürlik pász a hitelüknek thotaliter.

Mihály: Ugyan mondja meg Iczik szomszéd! hogy az a Napoleon herczeg miért utazik Pestre incognitó?

Iczik: Hát azért hallja khend, hugy a mi békeszeretü majoritásunk és khormányunk meg ne ijjedjen a vürüs szintül, mert ezek ogy félnek egy idő áta a pirustól mint a bivaluk. Napuleun herczug pedig thodja hhend „vürüs herczeg."

Mihály: Ni ni szomszéd! hát azt a Görgeit ugyan minek tették lánczhid igazgatónak?

Iczik: Ghotte gerechte! Mihály gazda! gundulom azért hugy átsétálhassun rajta Bodára. valami mélthuságusabb hivatalra.

Mihály: No Iczik szomszéd! még Tót-Váradon sem szeretnék ám lakni.?

Iczik: Hát uszthán miért nem.

Mihály: Most olvasom, hogy ott a baromcsordákat rettentően pusztitják a kolumbácsi legyek.

Iczik: Hiszen nálonk is vannak efféle csodabugarak hallja khend, a melyek még retthentübben pusztitgatják a szegény emberek barmát, csak hugy ezeket a bugarakat nem kulumbácsi legyeknek hivják.

M[illegible]ly: [illegible]t kogy hivják?

I[illegible]: [illegible] hallja khend egyenes és egyenetlen adunak, stemplinek, executiónak, kvutának, meg majd meg mun[illegible] minek.

[illegible] hon bölcsének.

Mi bö[illegible] van alkotva a világ!
Nem de onnan is látható?
Ha f[illegible] nincsen a lónak, — miből
Lenne [illegible]egedü vonó?

I[illegible]s Matyi gyorspostája.

A czeglédi postamester urnak: Egy czeglédi előfizetőnk panaszkodik, hogy lapunkat rendesen a hét kö zepén kapja, s akkor is többnyire bemocskolva. Miután lapunk szombaton estve s még ha késik is a vasárnap reggeli vonattal mindig ott van Czegléden, tisztelettel-jesen kérjük uraságodat, szives-kedjék ugy intézkedni, hogy előfizetőink azonnal és pedig tisztán megkaphassák lapjaikat.

E lap kiadó tulajdonosára rótt 600 ft. pénzbirság fedezéséhez ujabban járultak:

Zentáról Dudás Ödön gyüjteménye 4 frt. 20 kr.
H. M. Vásárhelyről Kovács Jozsef 30 kr. I. Versenyről: Kapusi Beniamin gyüjtése 2 fl. 31 kr. Összvesen 6 frt. 81 kr. A szives adományokért köszönetét fejezi ki a szsrkesztőség.

Jelen számhoz mellékelt előfizetési felhivásunkat ajánljuk a n. e. közönség, különösen a lelkészek, jegyzők és néptanitók becses figyelmébe.

Rajzoló **Blumberg.** | Felelős szerkesztő: **BÊNYEI ISTVÁN.** Kiadó-laptulajdonos: **MÉSZÁROS.** | Metsző **Huszka.**
Gyorssajtónyomása az Első magyar egyesületi könyvnyomdának (Büchler, Harsányi, Nagy). 3. korona utcza 18. sz.